

# VECKOBLADET

2018:8

180309

44:e årgången

---

## **Du är som... av Karin S.**

Du är som en vacker blomma  
sa mannen från Syrien  
när han mötte mig  
på den isblöta vägen  
där jag satt i rullstolen  
med min värkande rygg.  
Plötsligt försvann smärtan  
Vintern tog den med sig  
och våren kom.

---

## **Lördagsmusik**

### **Helgeandskyrkan**

10 mars kl 17

LIMUS ensemblekonsert

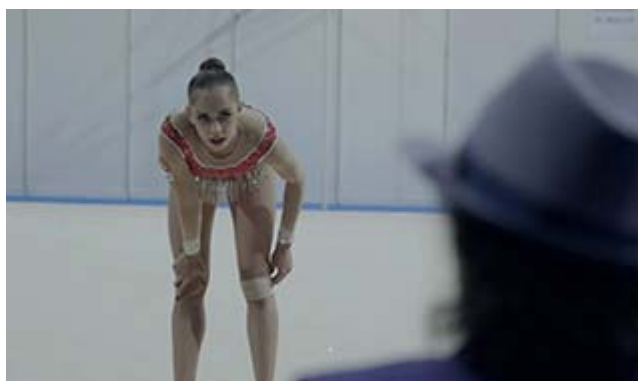
### **Klosterkyrkan**

10 mars kl 18

Helgsmål med musik: Lunds vokalensemble

---

## **Doc Lounge Lund: Over the Limit**



**"You're not a human being, you're an athlete!"**

Original title: Over The Limit

Directors: Marta Prus

Country: Poland, Germany, Finland

Year: 2017, Time: 73 minutes

Over The Limit is an intimate story of the great rhythmic gymnast Margarita Mamun, the main representative of the prestigious Russian National Team, and the groundbreaking year in her life. From the 2015 World

Championships to the 2016 Olympic Games. A film about a struggle for dreams and the solitude of a distinguished individual.

Time: Tue, 2018-03-13 19:00

Place: Mejeriet

Entrance: 80/60 kr, Guldkort 200kr, free entrance for people between 15-19 years old

---

## Händer i Lund



### Mäns och kvinnors resande

Ny forskning visar att 25 % av befolkningen står för hela 91% av det totala bilåkandet. Skillnaderna mellan män och kvinnor – utom bland yngre – är stora. Män reser längre sträckor och mer bil för alla ärenden och mest för pendling. De är mindre villiga att ändra sina vanor samtidigt som de har mer makt över transportbeslut.

**Lena Smidfeldt Rosqvist** vid Trivector Traffic forskar om resandet med koppling till makt och jämställdhet.

**Tid:** 2018-03-14 18:00 - 19:30

**Plats:** Lunds stadsbibliotek, atriumgården

---

## Motståndets lilla katekes

### Skilj dig från mängden

Någon måste. Det är lätt att göra som alla andra. Det kan kännas besvärande att göra eller säga något som sticker ut. Men utan det obehaget finns ingen frihet. Kom ihåg Rosa Parks. I det ögonblick du statuerar ett exempel är förflamningen i status quo bruten och andra följer dig i spåren.

*Timothy Snyder, Om tyranni. Tjugo lärdomar från det tjugonde århundradet, Bonniers.*

## Tankar den 8 mars av Catarina Brown



*Nöden i Lund, teckning av Axel Nelson.*

I dag är mitt flöde fullt av kvinnor. Och då tänker jag på de kvinnor jag för några år sedan gjorde ett forskningsarbete om, kvinnor som arbetade i olika industrier i Lund kring förra sekelskiftet. På de ca 30 kvinnor vars liv jag spårade genom kyrkböckerna, hur ytterst sköra deras liv var, hur nära fattigdom och misär de levde, och hur flera av dem föll över den kanten. Alla barnen de födde, inom- och utomäktenskapliga, en del dog, en del måste lämnas bort, till fattiggården, barnhem eller utackorderas. Hur utan fast punkt de levde, flytt från ort till ort, adress till adress, arbete till arbete. Bristen på lantbruksarbete var akut, unga människor från landsbygden strömmade in till städerna och arbetstillfällena i fabriker där. Men en ung pojke kunde börja som lärling och arbeta sig upp till yrkesarbetare. Den möjligheten hade inte de unga flickorna. De var fast i lågt betalda rutinarbeten livet ut.

Dessa kvinnor syns inte i historien, de enda skriftliga spåren efter dem finns i kyrkböckerna. Deras liv var ofta hårt och svårt, att några av dem orkade att också kämpa för att skapa bättre villkor för sig själva, sina medsystrar och sina efterlevande är beundransvärt.

En av de första svenska fackföreningarna bildades av handskarbeterskor i Lund, men det finns inga skriftliga dokument efter den. 1902 bildades Kvinnornas fackförbund i Stockholm. Män i fackföreningsrörelsen saboterade systematiskt kvinnors organisering, i stället för att se kvinnor som medkämpar valde man att se dem som konkurrenter. I stället för att kämpa för bättre villkor för alla arbetare, valde man att kämpa endast för männens villkor och för att utesluta kvinnor från arbetsplatsen. Ett val som varit helt avgörande för kvinnors arbete och villkor i arbetsliv och samhälle.

## Kalhygge i S:t Lars parken? Nej, trädinventering av Gunnar Stensson

Den senaste veckan har flera upprörda personer kontaktat mig och uttryckt farhågor för att Hemsö planerar att göra ett kalhygge av bokskogen längs Malmövägen från Höje å och ända upp till det gamla vattentornet.

Härom dagen gick jag sträckan själv. Man kan aldrig vara säker. Det finns ju förslag från Trafikverket om breddning av Malmövägen.

De hundraåriga bokarnas höga grå stammar var alla markerade med en blodröd fläck, men det är inte ett tecken på förestående förintelse utan bevis på kommunens omsorg. Kanske där finns fler tusenårsträd.

Under dem vandrade Carl Fredrik Hill och Eric Hermelin för hundra år sedan och fortfarande springer och promenerar hundratals lundabor med barnvagnar, barn och hundar där, avskärmade från Malmövägens larm av vårens skira grönska, sommarens glänsande lövverk och den praktfulla höstens fest i gult och rött.

Jag räknade till 97 markerade träd, men de är säkert fler. Uppe i de höga kronorna hade duvor, skator och råkor börjat reda sina bon. Ett par fasaner kilade snabbt undan. En uppmärksam harpalt satt orörlig, beredd till omedelbar flykt. I en ensam björk prövade en koltrast sin vårmelodi.

I natt föll snön och i morse gick jag samma väg igen, fast åt andra hållet. Allt var tyst. Bara några spår visade att där fanns liv. Jag råkade träffa en kommunal tjänsteman vid Vattenverket. Vi talade om trädinventeringen och han försäkrade att kommunen vill bevara och förbättra St Larsparken.

Jag påpekade att befolkningen är vaksam och har tusen ögon.



---

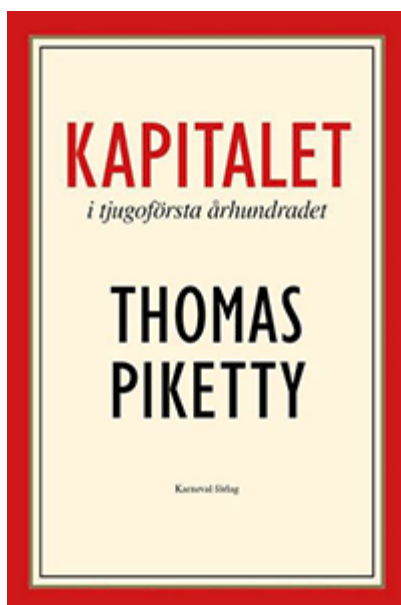
## Erkännande under galgen av Gunnar Stensson

En rapport från Skolverket visade nyligen att fristående gymnasieskolor sätter aningen högre betyg än kommunala skolor sett till hur eleverna klarar sig på de nationella proven. Samma studie visar också att friskolornas elever – med tanke på betygen – klarar sig sämre än väntat i högskolan jämfört med kommunala skolor.

*SDS 8.3.*

**Kommentar:** Detta har länge varit känt. Kommunala gymnasieskolor är fria från det vinstkrav som de så kallade ”friskolorna” är underordnade. ”Friskolornas” beroende av aktiebolagens vinstkrav leder till ”glädjebetyg” och lägre lärartäthet. Dessutom sätter kravet på vinst munkavle på lärarna och sänker lärarlönerna. Följden blir högre betyg och sämre kunskaper. Försöken att kontrollera vinstkravets korrumpierande konsekvenser leder till dyr byråkrati.

## Bokreatips



**Thomas Pikettys bok *Kapitalet*** finns på bokrean för 129:- Det är en oundgänglig bok i den politiska och ekonomiska debatten och dessutom en intressant och sakrik berättelse om de senaste århundradenas ekonomiska historia. Köp den!

---

## Saxat ur pressen



**Ett tiggeriförbud** (en kriminalisering av människor i nöd) skulle vara en farlig indikation på vart vi är på väg. Vi kan inte låta denna förbudsstorm – som bruna krafter initierade – normaliseras.

*Semanur Taskin, MP, Aftonbladet 6/3*

## **Socialdemokraterna har mängder av förslag på förbättringar i samhället men kan de försvara sig mot kritiken av missbruk av välfärdstjänsterna? av Staffan Lindberg**

Bevittnar vi en långsam urholkning av de allmänna välfärdstjänsterna genom den kritik som riktas mot enstaka missbruk av förmånerna? Kommer dessa att ersättas av enskilda försäkringar, som är mer eller mindre oåtkomliga för den tredjedel av befolkningen som har det sämst ställt?

Vad gör socialdemokraterna för att tillbakavisa kritiken och skapa ett nytt och starkare tolkningsföreträdare för acceptans av den generella välfärden.

**Den svenska välfärdsstaten växte** successivt fram efter andra världskriget under en tid då socialdemokratin hade en betryggande andel av väljarna bakom sig. Många menar att välfärdstjänsterna nådde sin största omfattning under 1970-80 talen och att de nu är under attack och successiv avveckling.

Det intressanta är dock att många av välfärdstjänsterna i sin nuvarande omfattning vuxit fram de senaste trettio åren. Det gäller utformningen av bostadsstöd, hemtjänst, färdtjänst och inte minst lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS).

När LSS kom 1993 innebar den en genomgripande förändring för de funktionshindrade och deras anhöriga, en humanistisk revolution. Tidigare hade de handikappade varit hänvisade till hemmet eller institutionsvård och på sikt alltid till ”förvaring” på ett hem när föräldrarna inte orkade längre.

LSS frigjorde en mänsklig potential till skaparkraft och psykiskt välmående som väckt stor uppmärksamhet i hela världen. Man kunde bo kvar hemma och med personlig assistans och materiella hjälpmedel delta i anpassat yrkesliv och ett fungerande hemliv. Det finns många som på så sätt kommit att bidra till samhällets intellektuella och emotionella utveckling. Funktionshindrade har oftast social och emotionella gåvor som bryter upp stela barriärer och ensamhet runt omkring dem.

**Nu bevittnar vi en avhumaniserad attack** mot LSS och andra viktiga välfärdstjänster. Det fuskas och missbrukas hörs det bland många röster. Kritiken i media och press är inte nådig mot de brister som onekligen finns i praktiken. Inskränkningarna i rätten till tjänster trumpetas ut dagligen. Inte sällan lyser dock kostnadsbesparing igenom som det viktigaste motivet.

Vad är då svaret från de ansvariga politikernas sida och från alla dem som vill värna om de svagaste i samhällen?

Ett svar är naturligtvis att det sociala och medicinska arbetet måste bli bättre på att utforma stödet på rätt sätt så att det inte missbrukas. Ordentliga undersökningar måste genomföras och korrekta intyg skrivas. Troligen är lokal kännedom genom vårdcentraler det viktigaste steget i denna förbättring.

Samtidigt står det nu klart att kommuner oavsett politisk färg blivit alltmer restriktiva med dessa välfärdstjänster. Alternativet är på sikt förfärande. De funktionshindrade och äldre som kunnat leva i en trosvis förhoppning om stöd och assistans, om ett samhälle där man kan våga tro att någon bryr sig, skulle plötsligt se sin värld rasa samman.

**Försvaret för välfärdstjänsterna** måste läggas upp som ett kraftfullt försvar för de grundläggande värderingarna i välfärdstjänsterna. De fall av missbruk som förekommer måste isoleras och ställas mot den oerhörda framgången med denna solidariska medborgarinsats. Skattepengarna måste vägas mot vad vi faktiskt får dem.

Låt inte de ytliga sprickorna i putsen användas som murbräcka i en emotionell och ideologisk kampanj för att riva ner den solida stommen.



## Rikedomen prioriteras – inte miljön av Gunnar Stensson



Journalisten och författaren Therese Uddenfeldt ifrågasatte den så kallade ”gröna revolutionen” i tv-programmet *Idévärlden* den 4 mars. Hon beskrev hur de fossila bränslena olja och kol exploateras och vilka konsekvenserna blivit, konstaterade att oljan snart är slut och ifrågasatte den ständigt ökande konsumtion av prylar som är drivkraften för den tillväxt som snart nått vägs ände. Tillväxten måste upphöra.

**Den ”gröna revolutionen”** är beteckningen på det kapitalistiska försöket att ta initiativet i miljödebatten under 1980-talet och återvinna tron på evig tillväxt genom att hävda att både den globala uppvärmningen och förbrukningen av jordens resurser kan ersättas med ny teknik som konstgödning, kärnkraftverk, solceller, solskärmar och konstgjorda moln.

Men konsumtionen växer snabbare än effektiviseringen. De som förespråkar marknadskrafterna prioriterar i själva verket rikedom, inte den ”gröna revolutionen”, något som Naomi Klein visat i boken *Det här förändrar allt. Kapitalismen kontra klimatet*.

**Att angripa marknadskrafterna** är kontroversiellt. Det visar inte minst tv-redaktionens val av motståndare till Terese Uddenfeldt: *Tomas Kåberger*, generaldirektör för Energimyndigheten och styrelseledamot i Vattenfall, och *Johan Kuylenstierna*, vice ordförande i Klimatpolitiska rådet.

**De båda tillväxtförespråkarna** valde att fokusera på möjligheten att ersätta oljeberoendet med andra kraftkällor som solenergi och (mer underförstått) kärnenergi. De talade överslätande om Donald Trumps satsning på fossil energi.

De var medvetna om sin pondus och deras tonfall var lätt farbroderliga. Rollerna hade de fördelat så att Tomas Kåberger var den stränge och Johan Kuylenstierna den förlåtande.

De undvek att nämna, att det är jordens storkonsumenter, allra mest de allra rikaste, som står för den livsstil som hotar planeten, medan miljarderna av jordens fattiga ingenting gjort för att överskrida planetens gränser för koldioxid, fosfor och kväve.

Programtiden tog slut innan någon fick möjlighet att diskutera frågan om tipping points, alltså huruvida gränserna för jordsystemet redan överskridits, till exempel genom att atmosfärens uppvärmning kommit permafrosten i Sibirien att smälta och frigjort så stora mängder metangas att koldioxidmängden ökar bortom all kontroll, vilket leder till ytterligare temperaturstegring

som frigör metangas och andra växthusgaser och höjer värmen så att polarisarna smälter, havens temperatur stiger, kusterna översvämmas och öknarna breder ut sig utan att människorna kan hejda det.

Tomas Kåberger och Johan Kuylenstierna gjorde vad de kunde för att fullfölja sitt åtagande att försvara den marknadsdrivna ”gröna revolutionen” - men övertygade inte.

**Vi rekommenderar** Theresa Uddenfeldts bok *Gratislunchen eller varför det är så svårt att förstå att allt har ett slut*. Den kan faktiskt köpas på årets bokrea för cirka 60:-. Den ger en tydlig och tillförlitlig bild av vart vi är, eller kan vara, på väg – och den är lättläst.

**PS.** Det lär fortfarande vara möjligt att ta del av programmet [Idévärlden](#) som sändes i TV2 söndagen den 4 mars (finns på SVT Play till den 31/8). Theresa Uddenfeldts presentation av sin ståndpunkt är lysande och det är lärorikt att studera hur hennes motparter agerar.



---

## **Solidariskt medborgarskap som brytpunkter i vår tid. Handlingen är budskapet! av Staffan L.**

Det finns tre frågor som inte får komma borta i alla detaljernas tyranni i valkampen: miljöfrågorna, ojämlikheten och flyktingfrågan.

Saknar våra politiker insikt om vad de kan och måste förändra? De tycks vara mer upptagna av det som de tror inte kan förändras. De är alltså vi, de som ska rösta, som måste mana fram insikterna.

**Flyktingfrågan** är konstigt nog den minst komplicerade av dessa. Vårt invandringsstopp får inte bli permanent. Så fort vi kan visa att vi klarar att integrera de flyktingar som nu kommit kan vi låta den internationella asylrätten gälla igen. Det handlar om våra resurser och vilja till barmhärtighet.

Under tiden kan vi satsa mera på humanitära insatser i flyktingarnas närområde. Det är inte kontroversiellt alls.

På sikt behöver vi alla invandrare vi kan få i ett ordnat mottagande. Snart är vi alla äldre och utan friskt nytt blod sitter vi snart i äldrehus vaktade av robotar. Man behöver inte vara synsk för att förstå att Sverige och Tyskland kommer att bli det bäst utvecklade samhällena i Europa, bara vi klarar opinionen och håller främlingsrädslan stången.

Vi kan bidra till en bättre lösning för de andra länderna i EU. Arbetarrörelsen måste återta den solidariska mittfåran i svensk politik. Vi ska värna om landvinningarna för välfärdssystemen, bygga ut dem. Det är ingen brist på pengar i statskassan.

**Ojämlikheten:** Den har ökat starkt under de senaste 40 åren. Främst är det toppen, eliten, miljardärerna, som har kapat åt sig en allt större del av de samlade inkomsterna. Mekanismen för detta består av lika delar finanskapital och datakraft: Lätt att låna och lätt att räkna ut köp/säljlägen. En tumregel: när vanligt folk börjar köpa vissa aktier är det dags att sälja. Det hela är så gott som riskfritt. Om bankerna går omkull i en bubbla så får vanliga löntagare lösa problemet.



På detta sätt har Gini-index ökat från som lägst 0.23 på 1970-talet till ca 0.35 i nuläget (där 0.0 innebär total jämlikhet och 1.0 är total ojämlikhet, dvs. en person har alla inkomsterna). Kampen måste handla om att beskatta dessa övervinster och jämna ut inkomsterna. Det är så nära vi kan komma klasskampen i dagens värld. Det verkar självaste Bill Gates hålla med om.

I andra ändan har vi dagens verkliga underklass: arbetslösa, svart anställda, felutbildade invandrare, lågavlönade ensamstående mammor med barn, missbrukare och andra som kan kallas "utslagna" ur vårt samhälle och lever på smulorna. Här hjälper inga vanliga klasskampsparoller. Vår barmhärtighet måste lysa igenom i vardagen. Politiskt måste skola, fritids, sjukvård osv genomsyras av en inkluderande politik. Den gode herdens hand.

Men hur förmår vi varandra till dessa livsviktiga insatser. Jag tror att grunden är insikten om att de flesta av oss har det materiellt ganska väl ställt. Även hantverkare som små egenföretagare, som identifierar sig med arbetarklassen, kan tjäna lika mycket pengar som läkare och ingenjörer! Frivilliga gåvor ökar år från år. Det handlar om sammanhållning och solidaritet, medborgarskapet helt enkelt och vilket slag samhälle vi vill leva i.

**Miljöfrågorna:** industrikapitalism och slit-och-slängkultur baserat på fossila energikällor är nu de mekanismer vi alla lyder under. Lägg därtill en kemisk nedsmutsning och förgiftning av hav, luft och jord.

Hur kommer vi ur denna situation, som alla utom klimatförnekarna håller med. Hur bryter vi "annanismens" grepp om oss? Att det är någon annans fel, att det inte spela någon roll att jag slutar köra bil eller kör med el-bil eller med etanol (gjord på trä), om inte de andra gör det (det offentligas tragedi!).

Våra liv är genomdränkta av konsumtionens, livsstilens och estetikens kommersiella meningssammanhang. Säg det på TV eller i tidningarna som inte innehåller reklam. Även nyhetsreportagen bär ofta reklamen i sig.

**Det behövs att ett slags modernt uppvaknande går över landet.** Miljörörelsen måste befrias från den praktiska politiken i detta läge, förkunna ren naturkunskap och livstils-filosofi. Organisera oss för handling. Lärare, ledare, präster och terapeuter måste väva in det i sina fest- och vardagsbudskap.

Det handlar inte om pragmatism utan om "omvändelse". Det måste bli inne att leva enklare, inte asketiskt men frugalt, sparsamt med det materiella. Våra barn måste lära sig det genom en påhittig och glad samvaro i familjen, i skolan, på fritids ...

Det är inte alls så svårt som man kan tro: Mindre köttmängder färre dagar i veckan. 100 gram per person av rent kött eller fiskfilé åt gången. Grönt och frukt. Låta bilen stå för vardagsärenden med buss eller cykel. Sluta flyga inom landet och regionen (eftersom inte SJ säljer utladsbiljetter så får man t ex köpa dem via Kalmar Resebyrå med dess utmärkta service.) Sluta flyga till solen, den kommer ju till oss ändå i april.

Vi står på tröskeln till en fossilfri energianvändning. Handlingen är budskapet som när som helst kan utlösa en brytpunkt! Nya utsläpsregler – inga dieslbilar nästa år. Inga bensinbilar om några år. Folk kommer att acceptera det. Bara de vet att det är rätt och att det gäller för alla.

## Möte och demonstration 8 mars i Lund av Göran Persson



Texten på banderollen som gick i täten för dagens demonstration manade till enighet och så blev det till slut.

Men det började lite förvirrat, F! hade kallat till samling kl 17 och V eller snarare Ung Vänster kom en halvtimme senare. Detta ledde till att några F! aktivister talade huvudsakligen för de egna medlemmarna. Den rutinerade demonstrationsorkestern Röda Kapellet verkade något förvirrade när de presenterades av det som då såg ut som ett ganska internt F!-möte. Men de repade sig snabbt och La lega med flera feministiska klassiker ljud över torget.

Sen kom det då lite fler deltagare som först stod lite tveksamt i utkanten men ganska snart så samlade man sig till den gemensamma demonstrationen som inte var gigantisk men som vanligt hade snygga och fantasifulle banderoller där min favorit snabbt blev "Fascists cannot kill a feminist dragon".

Demonstrationståget var påtagligt ungdomligt. Kanske skall det vara så men jag undrar om inte bruket att endast göra reklam via Facebook bidrar till detta.

Demonstrationen hade sex paroller och slagord som den tågade under, speciellt det sista är något att tänka noga på i vår gräns och nationalitetsfixerade tid.

- Feministisk revolution – ingen pardon!
- Inga sexister på våra gator!
- Internationell solidaritet alla kvinnors kampenhet!
- Vi vill ha sex, vi vill ha sex, vi vill ha sex timmars arbetsdag!
- Vi vill ha barn, vi vill ha barn, vi vill ha barnomsorgen kvar!
- No borders, no nations, no gender expectations!







